Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 153. Четверъ 11 (23) Липня 1891. Рôкъ I.

Молодочехи а выборы до спôльныхъ делеґацій.

На иншôмъ мѣсци подаємо комунікатъ молодоческого клюбу, котрый поясняє, длячого Молодочехи не хотѣли приняти мандатôвъ до спôльныхъ делеґацій. Выходило бы зъ него, що они зробили то зъ засады. *Vaterland* поясняє однакожъ ту справу трохи инакше, а зъ того представленя выходило бы, що въ справѣ сѣй грала такожь непослѣдну ролю и ческа борба партійна. Згадана ґазета пише именно такъ:

„Заразъ по розписаню выборôвъ до спôльныхъ делеґацій, высунено зъ певнои стороны гадку, щобы Молодочехамъ вôдступити оденъ, що найбôльше, два мандаты до делеґацій. Ту гадку вôдкинули заразъ послы зъ бôльшихъ посѣлостей. Вôдтакъ почала лѣвиця доказувати, що при теперѣшныхъ выборахъ не треба брати за пôдставу давнѣйше вôдношенє (4 Чехи, 2 властителѣ бôльшихъ посѣлостей и 4 зъ лѣвицѣ), лишь тыхъ десять мандатôвъ треба по половинѣ роздѣлити межи Нѣмцѣвъ зъ лѣвицѣ, а властителѣвъ бôльшои посѣлости зъ Чехъ. Бôльшй властителѣ и на то не хотѣли пристати, а обставали за тымъ, щобы було такъ, якъ бувало давнѣйше. Давнѣйше именно выбирали Старочехи трохъ своихъ делеґатôвъ, а оденъ мандатъ лишали Молодочехамъ, хочь тй, о скôлько собѣ нагадуємо, не користали зъ того. Пôсля гадки властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей, повинно бы було такъ и теперь бути. Молодоческа бôльшôсть мала одержати три мандаты и заступника, а староческа меншôсть оденъ мандатъ. Бôльшй властителѣ були того погляду, що хочь теперь молодоческій вплывъ безъ сумнѣву въ Чехахъ переважає, то все таки єсть ще въ краю сильна староческа партія, котрои не можна поминати и легковажити. При тôмъ полишено Молодочехамъ, по звѣстнôмъ поясненю ихъ становища посломъ Тільшеромъ, повну свободу именованя кандидатôвъ. Молодочехи однакожъ оперлись рѣшучо тому, щобы Старочехôвъ уважати ще за якусь партію, на котру треба зважати, и жадали, щобы всѣ чотыри мандаты имъ вôдступлено а Старочехôвъ, щобы зовсѣмъ выключено. Вôдъ того становища не хотѣли Молодочехи нѣякъ вôдступити, ба, пôйшли ще дальше и не брали навѣтъ участи въ выборѣ, були отже готовй допустити навѣтъ до того, щобы зъ выбору не выйшовъ анѣ оденъ Чехъ, лишь самй члены лѣвицѣ. У всѣхъ парляментахъ и при всѣхъ компромісахъ єсть звычай, що коли не можна згодитись на якесь число кандидатôвъ, то порѣшенє спорныхъ кандидатôвъ лишаєсь по просту самôй борбѣ выборчôй. Молодочехи, якъ сказано, и того не зробили, бо не взяли навѣтъ участи въ выборѣ. Мимо того властителѣ бôльшихъ посѣлостей стояли при своѣмъ предложеню и такъ выбрано дѣйстно трохъ Молодочехôвъ и одного ихъ заступника. Тогды Молодочехи дивнымъ дивомъ зробили найкрайнѣйшій крокъ: они зреклись выбору. Коли такъ стало ся, то лѣвиця вернула назадъ до свого первѣстного жаданя, щобы выбирати по половинѣ. Властителѣ бôльшихъ посѣлостей мусѣли на то пристати а результатъ молодоческои політики єсть теперь такій, що лѣвиця має оденъ мандатъ бôльше, а ческа партія народна о два мандаты менше.

Гостина Русинôвъ въ Празѣ.

Про приняте „Львôвского Бояна" въ Празѣ допосять ческй ґазеты такъ:

„Вчера (въ недѣлю) о 5 год. по полудни, зôбрали ся на дворци державнои зелѣзницѣ при Гиберскôй улици великй товпы суспôльности, щобы сердечно повитати галицкихъ Русинôвъ. Передъ выходомъ зъ дворця стоявъ рядъ елеґантныхъ окремыхъ повозôвъ а вôзники мали лѣве плече перевязане лентами о народныхъ барвахъ. На повитанє гостей ставились на перонѣ депутація громадскои рады а то пп.: дръ А. Грдлічка, В. Напретекъ, К. Шваґровскій и В. Вондрачекъ, члены выконуючого комітету пп.: цѣс. сов. Отто и дръ Форжто, именемъ презентаційного комітету дръ Кліментъ, дамы бувшого американьского клюбу зъ панею Напрстковою по переду маючи въ рукахъ краснй китицѣ зъ рожь, депутація академічного товариства „Славія" зъ предсѣдателемъ п. Соколомъ, депутаціи прагского и жижкôвского Сокола, Гляголя (товариства спѣвацкого), Мѣщаньскои бесѣды и др., такъ, що цѣлый перонъ бувъ занятый. Коли поѣздъ, котрый опôзнивъ ся ажь о чверть години, въѣхавъ на дворець, повитано гостей зъ Галичины грôмкими окликами „Слава!" „На здаръ!" На що приѣхавшй вѣдповѣдали радôстно здôймаючи капелюхи або кланяючись.

Коли трохи наставъ спокôй, представили ся прибувшимъ члены депутаціи и дръ Грдлічка промовивъ: „Славнй панове! Маємо собѣ за особливу честь, що можемо именемъ рады королевского мѣста Праги повитати васъ славнй а милй гостѣ, що загостюючи на краєву ювилейну выставу, заявляєте зарôвно и ческому народови свою симпатію. Зволъте прото приняти нашу найсердечнѣйшу подяку и будьте взаимно переконанй о нашôй сердечнôй и вѣрнôй любови нашого братерства, зъ якою витаємо васъ у Празѣ. „Na zdar!" (Грôмкй оклики: „Na zdar! и Слава галицкимъ Русинамъ!"). Опôсля промовивъ дръ Форжь: Поважанй панове, и вельми поважанй панѣ! Позвольте и менѣ, щобы я васъ повитавъ именемъ выставого комітету

ЗА ХЛѢБОМЪ.

ПОВѢСТЬ

ГЕНРИКА СѢНКЕВИЧА.

(Дальше).

Марися бачила то все и сказала:

— Певно дôбємо вже до сушѣ.

Духъ лѣпшій вступивъ въ ню и въ Лавра. Ажь ту на заходѣ показавъ ся впередѣ островъ Санді-Гокъ и другій зъ великимъ будынкомъ, що стоявъ по серединѣ. Въ дали нѣбы густа мрака, нѣбы хмара, нѣбы якйсь домы, розстелились пасмами по мори, невыразнй, далекй, мутнй, безмежнй.. На ихъ видъ повставъ великій гамôръ; всѣ вказували на нихъ руками и корабель засвиставъ якъ бы зъ радости, такъ, ажь ухо разило.

— Що то єсть? — спытавъ Лавро.

— Новый-Йоркъ, — вôдповѣвъ Кашуба, що стоявъ коло него.

Наразъ зачали тй дымы инакше розступати ся и щезати, а на ихъ тлѣ пôсля того, якъ корабель поровъ срѣбну воду и нѣсъ ся впередъ, выступали нарисы домôвъ, дахôвъ и коминôвъ. Кôнчастй вежѣ значились щоразъ выразнѣйше на синôмъ небѣ, коло вежь высокй комины фабричнй, а надъ коминами стовпы дымôвъ, що розходились широко въ горѣ. На долѣ передъ мѣстомъ цѣлый лѣсъ щоголъ, а на ихъ вершкахъ тысячѣ сорокатыхъ хоруговець, котрыми махавъ морскій леготь, якъ цвѣтами на луцѣ. Корабель зближавъ ся и зближавъ ся, гарне мѣсто выходило якъ зъ-пôдъ воды. Велика радôсть и подивъ огорнули тогды Лавра. Вôнъ знявъ шапку, отворивъ уста и дививъ ся, дививъ ся, а далѣ каже до дѣвчины:

— Марисю!
— Ой, Боже!
— Бачишь?
— Бачу.
— А дивуєшь ся?
— Дивую ся.

Однакожъ Лавро вже не лише дивувавъ ся, але и бажавъ, чимъ скорше доплысти до берега. Побачивши зеленй береги по обохъ сторонахъ мѣста и темнй ряды горбкôвъ, говоривъ дальше:

А-но! Хвалабо'! Щобы йно дали заразъ землѣ коло мѣста, зъ тою ось долинкою, близше бы було на торгъ. Прийде ярмарокъ: выженешь корову, выженешь свиню и продашь. Народу ту видно, якъ маку. Въ Польщи бувъ я хлопомъ, а ту паномъ буду...

Въ тôй хвили величавый „народный паркъ" показавъ ся єго очамъ въ цѣлôй своѣй довготѣ. Лавро побачивъ тй купки зеленыхъ деревъ и каже:

— Поклоню ся вельможному комісареви вôдъ правительства низько и примовлю зручно, щобы менѣ хочь зо два стаѣ того бору подарувавъ тай зôбрку. Якъ панъ, то панъ! Наробка пôшле ся рано зъ деревомъ до мѣста. Ну, дякувати Богу, виджу, що нѣмець мене не здуривъ...

И Марыси усмѣхало ся панство. Она й сама не знала, чому прийшла ѣй на думку пѣсня, яку въ Липинцяхъ на весѣляхъ молодй панны спѣвали молодымъ панамъ:

И що-жь ты за панъ?
И що-жь ты за панъ?
Твои шовки, кармазины:
Шапка и жупанъ....

Чи може мала вже замѣръ заспѣвати щось подôбному бѣдному Иваcеви, коли за нею приѣде, а она вже буде дѣдичкою?

Тымчасомъ вôдъ кварантаны прилетѣвъ до корабля другій менший корабель. Чотыри чи пять людей вôйшло на помôстъ. Зачали ся розмовы и накликуваня. Небавомъ приѣхавъ знову оденъ корабель зъ самого вже мѣста й привѣзъ аґентôвъ зъ готелѣвъ и *бординґъ-*

и подякувавъ вамъ найсердечнѣйше, що зъ далекого краю прибули оглянути нашу краєву земску выставу ювилейну, котра позôстане епохальнымъ дѣломъ сего королѣвства ческого. Єсть старый звычай славяньскій, що Славянинъ витає зъ радôстнымъ серцемъ своихъ братôвъ. Такъ и нинѣ. Тому кличу до васъ: „Многій лѣта!" и „Слава братямъ Русинамъ!" (Довго тревающі грôмкі оклики „Слава!" и На здаръ Русинамъ!)

Теперь стало всюды тихо промовивъ проф. Шухевичь убраный въ мальовничôй стрôй народный: „Мы поспѣшили до Праги, зложити поклôнъ ческому народови за велике єго дѣло, котре ческа праця собѣ здобула. И нашъ нарôдъ не хотѣвъ по задѣ зôстати поза другими народами славяньскими, котрі вже вашу выставу оглядали. Приходимо до васъ, щобъ и мы потѣшили ся вашою ческою выставою. Тронуті вашимъ горячимъ принятємъ складаємо вамъ сердечну подяку. Приносимо вамъ поклôнъ вôдъ цѣлого нашого народу, подаємо вамъ братню руку и кличемо: На здаръ! ческому народови, най жиє ческій нарôдъ! (Грôмкі оклики: Най жиють Русины: а Русины кликали: Най жиють Чехи!) Гостѣ обняли ся вôдтакъ зъ представителями корпорацій и товариствъ а ческі дамы подали руки рускимъ дамамъ и вручили имъ китицѣ зъ рожь, за що одержали вôдъ нихъ сердечну подяку. По тôмъ стали всѣ выходити.

Скоро лишь рускі дамы показали ся въ скляныхъ воротахъ, роздались зновъ грôмкі оклики „Слава!" и „На здаръ!" и дамъ всаджено до 13 повозôвъ, а въ трохъ послѣднихъ ѣхали проф. Шухевичь, депутація акад. товариства и другі гостѣ. Улицями, котрыми переѣзджали рускі гостѣ, творили величезні масы народу всюды шпалеры и витали ихъ грôмкими окликами, ажь наконець заѣхали до школы „u P. Marie Vitezne" де имъ вказано, хто де буде мешкати и заразъ повезено кождого на призначене для него мѣсце. По тôмъ стали люде розходитись спѣваючи народні пѣснѣ. Тогды то на декотрыхъ улицяхъ ставъ такій натовпъ, що ажь поліція мусѣла робити порядокъ.

Додати тутъ ще потреба, що въ Кралевôмъ градци гостили Русины у ґр. Гарраха, въ Стежеряхъ у п. Франтїшка Ржегожа а въ Кукленахъ вôдбувъ ся въ честь Русинôвъ фестинъ, въ котрôмъ взяло участь кôлька тысячѣвъ народу.

Переглядъ політичный.

Орґанъ Молодочехôвъ „Narodni Listy" оголосили комунікатъ молодоческого клюбу въ котрôмъ поясняюєсь причины, для чого Молодочехи не приняли нѣякого мандату до спôльныхъ делеґацій. После комунікату повинні були Чехи, яко репрезентанты ческого народу мати таке саме число делеґатôвъ якъ и Нѣмцѣ, але що они не могли вôдповѣдного числа делеґатôвъ перепертн, бо послы зъ бôльшои посѣлости ческои получили ся зъ Нѣмцями, то они уважали за вôдповѣдне не приняти нѣякого мандату.

Якъ звѣстно розôйшлась была недавно поголоска, що царь маε приѣхати до Берлина. Поголоску ту заразъ заперечено, а мимо того она все таки упорно удержуєсь. Кажуть, що царь приѣде таки на певно въ другôй половинѣ вересня въ гостину до цѣсаря Вільгельма и повѣдомивъ вже о тôмъ нѣмецкого цѣсаря. Вѣсть ту заперечено лишь длятого, щобы удержати въ тайнѣ якъ звычайно часъ царскои подорожи. Въ Берлинѣ говорять такожь о можливости приѣзду королевои Викторіи и кажуть, що она мабуть ще сего року приѣде. Такожь выступає ще и третя гостина на видне поле політичне а именно гостина италіяньского наслѣдника престола въ Лондонѣ. Князь Неаполю маε нынѣ приѣхати до Лондону и перебуде тамъ якійсь часъ а вôдтакъ поѣде по бôльшихъ мѣстахъ Англіи и Шкоціи. Королевôй зложить вôнъ візиту въ Осборнѣ и буде такожь въ Гатфільдѣ въ гостинѣ у льорда Сальсберіого. Такожь маε вôнъ оглянути арсеналъ въ Вульвічь, взяти участь въ ревіи войсковôй и буде на пирѣ, котрый устроить въ єго честь италіяньска кольонія въ Лондонѣ. Италіяньскій наслѣдникъ престола говорить по анґлійски якъ своєю рôдною мовою и зыскає собѣ симпатію въ Анґліи. Що подорожь ся маε не мале значѣне політичне, не треба чей доказувати.

Сербскій король Александеръ выѣхавъ зъ реґентомъ Рістичемъ и президентомъ міністрôвъ Пашичемъ до Россіи. Рістичь выѣзджаючи пôдписавъ повномочіє, котрымъ передає своє право выконуваня власти королевскои обомъ другимъ реґентамъ Бѣломарковичеви и Протичеви. Президію въ кабінетѣ поручено на часъ выѣзду Пашича міністрови фінансôвъ Вуичеви.

Нѣмецкі ґазеты заповѣдають, що въ осени сего року вôдбуде ся въ Россіи цѣлый рядъ цѣкавыхъ процесôвъ нігілистичныхъ и анархістичныхъ а найинтересовнѣйшій зъ нихъ буде процесъ сестрѣнки совѣтника Илиньского, котру обжаловано за то, що она въ помешканю свого вуйка скликувала зборы революціонистôвъ и тамъ зъ ними радила надъ выкликанємъ перевороту въ державѣ.

Зъ Цетинѣ доносять, що коли чорногорскій пароходъ на скодарскôмъ озерѣ приплывъ до Скодару на турецкôй сторонѣ, турецкі вояки стали до него стрѣляти и кôлька куль загрязло въ корабли. Правительство чорногорске постановило вôднестись въ сѣй справѣ до Порты. Скодарске озеро, положене мѣжь Туреччиною а Чорногорою належить по половинѣ до обохъ сихъ сусѣдныхъ державъ и кожда зъ нихъ маε право плавбы на нѣмъ.

Дописъ.

Вôдъ Самбора.

(Велика злива. — Затоплене громадскихъ лукъ и пасовискъ. — Дощове озеро. — Нещастя елементарні).

Найстарші люде не памятають такого потопу, якій навѣстивъ въ понедѣлокъ дня 13 липня село Луку, пов. самбôрского. Рано було троха погоды и нѣхто навѣть не сподѣвавъ ся, щобы того самого дня люде дивили ся на велике озеро, котре поглотило въ себе всѣ ихъ сѣножата и пасовиска разомъ зъ людскою кровавою працею. Десь заразъ въ полудне почавъ небосклôнъ засувати ся зразу малыми сѣрыми, а вôдтакъ тяжкими чорными хмарами, котрі повисли надъ нашимъ селомъ, а може въ пôвъ години пустивъ ся уливный дощь, то бôльшими то меншими струями, котрый ливъ черезъ кôлька годинъ. Надъ вечѣръ поприбували потоки и повыливали настойки дощевй по поляхъ, калужахъ и бороздахъ а вода садила просто у велику кôтлину, на громадскі пасовиска та сѣножатя и то такъ напрасно, що несла зъ шумомъ все, що на дорозѣ захопила. Въ селѣ наставъ великій зойкъ, крикъ та заколотъ. Мамы почали бѣгати та шукати дѣтей, що ще деякі то зъ худобою, то десь выйшли дивити ся за гусьми и иншимъ дробомъ. Люде рухнули зъ села, а вода несла зъ великимъ шумомъ на филяхъ сотки копиць, пласты сѣна, мосты, мôстки, свинѣ, качки, гуси, словомъ все, що де захопила. На щастє, що якось дѣти пастухи передъ часомъ повтѣкали въ село. Каламутні филѣ, перемѣшані зъ землею, хворостомъ, зарванымъ збôжемъ и сѣномъ били съ такою силою, що рвали закопы и валы при дорогахъ, а дороги всюды порозрывані и повымулювані. Вода заляла цѣлу кôтлину на кôлька метрôвъ глубоко, а що кôтлина замкнена и вода не має вôдплыву то нема навѣть надѣ, щобы сего року, до осени высхла. Дороги на поле и доѣзд до двôрця пôдъ водою такъ, що до стаціи Кранцберґъ нема куды дôстати ся.

Нарôдъ тутъ бѣдный, сѣножата и худоба, то весь єго маєтокъ, на котрый покладавъ всю надѣю, а теперь зъ сѣножатъ та пасовискъ лишь одно велике озеро.

Шкоды величезні; нарôдъ ходить та лишь руки ломить, не знаючи що почати та до чого взяти ся. Якъ сей рôкъ перепхати зъ худобою Богъ лишь одинъ знає. *В. П.*

---

*гоузôвъ**), проводирѣвъ, людей, що вымѣнюють грошѣ и аґентôвъ зелѣзничихъ. Всѣ они кричали на цѣле горло, попихали ся и крутили ся по цѣлôмъ помостѣ. Лавро и Марися впали, якъ въ якій плынъ, и не знали, що робити.

Кашуба порадивъ старому змѣняти грошѣ и обѣцявъ, що не дасть єго обманити. Лавро змѣнявъ. За все, що мавъ, дôставъ сорокъ сѣмъ долярôвъ срѣбломъ. Нѣмъ то все вôдбулось, корабель зближивъ ся такъ до мѣста, що вже було видко не лише домы, але й людей, якъ стояли на *булварку***). Потôмъ минавъ корабель рôжні иншії бôльші и менші кораблѣ, поки не поѣхавъ до *верфôвъ****) и засунувъ ся въ вузкій пристаневый *докъ*****).

Подорожь скôнчилась.

Люде высипались зъ корабля, якъ пчолы зъ улія. По довгôмъ мôстку, положенôмъ вôдъ буртъ до берега, плыла рôжнобарвна товпа: перша кляса, потôмъ друга, а наконець тї, що ѣхали пôдъ помостомъ. Они несли богато рѣчей зъ собою. Коли Лавро и Марися попиханї товпою зближили ся до отвертои бурты, найшли при нѣй и Кашубу.

— *Брудеръ!* жичу *ґлику!* и тобѣ, дѣвчино. Боже вамъ поможи!

— *Спасибô!* — вôдповѣли обоє, але не було часу на добре пращане. Товпа попхала ихъ впередъ по нахиленôмъ мôстку и за хвилину найшла ся въ великôмъ митничôмъ будынку.

Митникъ, убраный въ сѣрый сурдутъ зô срѣбною звѣздою, помацавъ ихъ тлумаки, крикнувъ: *Al right!**)* и показавъ на выхôдъ. Вышли на улицю.

— Тату, а що будемъ робити? — спытала Марися.

— Мусимо чекати. Нѣмець казавъ, що ту заразъ прийде комісарь вôдъ правительства й буде о насъ пытати ся.

Отже станули собѣ пôдъ стѣною и чекали на комісаря, а тымчасомъ окруживъ ихъ гаморъ незнаного великого мѣста. Николи не видѣли чогось подôбного. Улицѣ бѣгли простї, широкі, а по улицяхъ товпы народу, якъ на торзѣ; серединою кариты, омнібусы и возы зъ тягаремъ. Всюды чути було дивну, незнану бесѣду и розлягались крики робôтникôвъ и перекупцѣвъ. Що хвили пересувались люде зовсѣмъ чорні зъ великими кучерявыми головами. На ихъ видъ Лавро и Марися хрестили ся побожно. Дивне якесь здавало ся имъ се мѣсто, всюды гаморъ, крикъ, льокомотивы свищуть, возы гуркотять, люде накликують ся. Тамъ всѣ бѣгли такъ скоро, якъ бы гонили когось або втѣкали передъ кимъ. А яке при тôмъ муравлиско народу! які дивні лиця; то чорні, то жовті, то червонаві! Якъ разъ тамъ, де стояли, коло пристани бувъ рухъ найбôльшій. Зъ одныхъ кораблѣвъ знимали паки, а на другі вкладали. Возы заѣздили що хвилѣ, тачки дуднѣли по мôсткахъ, стискъ и галасъ такій, якъ въ тартаку.

Такъ минула одна година, друга, а они все ще стояли пôдъ стѣною, та ждали на комісаря.

На американьскôмъ березѣ, въ Новôмъ Йорку, дивно выглядавъ сей польскій хлопъ зъ довгимъ сивѣючимъ волосємъ, въ рогатôй баранковôй шапцѣ, и ся дѣвчина зъ Липинець, убрана въ ґранатову спôдничку, зъ пацьорками на шиѣ. Однакожь люде переходили коло нихъ и не глянули навѣть. Тамъ не дивують ся жаднымъ лицямъ, анѣ жаднôй одежи.

Минула знову година. Небо вкрыло ся хмарами. Почавъ падати дощь зô снѣгомъ, а вôдъ воды вѣявъ зимный вохкій вѣтеръ.

Они стояли и ждали на комісаря.

Хлопска вдача була терпелива, але щось важко ставало имъ на души.

Самотно було имъ на корабли, зле и страшно серед чужихъ людей и въ такôй водной пустыни. Молились Богу, щобы перевѣвъ ихъ якъ заблуканыхъ дѣтей, черезъ морскі безоднѣ. Думали, що лише ступлять ногою на землю, а скôнчить ся ихъ недоля. А теперь ось при-

---

*) Boarding-hous-господа.
**) Широка улиця.
***) Варстатъ корабельный.
****) Обмурованый берегъ.

*) Всьо добре.

Новинки.

— **Именованя.** Кандидатъ нотаріяльный въ Винникахъ п. Михайло Савицкій именованый нотаремъ въ Куликовѣ.

— **Справы особисти.** Послы до Рады державнои пп. Романчукъ и Барвѣньскій вернули вже до Львова.— Ґр. Станіславъ Бадені выѣхавъ до Вѣдня.

— **Испыть зрѣлости въ тернопôльской ґімназіи** здали: Нат. Бардахъ, М. Фрухтъ, Игн. Грущиньскій, Ф. Йоштъ, Андр. Кочеркевичь, Шмельке Колєндеръ, Игн. Кукавскій, А Ленчовскій, М. Лицеиньскій (зъ вôдзн.), Ант. Липскій, Тад. Лучаковскій, Райтеръ (зъ вôдзн.) Ф. Розенфельдъ (зъ вôдзн.), Іос. Сасъ, Іер. Семковичь, С. Зільберъ и Л. Вінтеръ (зъ вôдзн.).

— **Для учителѣвъ** наступить сего року, на пôдставѣ переведенои конскрипціи, пôдвысшене платнѣ въ 140 мѣсцевостяхъ вôдъ 1 сѣчня 1891, а выдатокъ загальный вынесе суму 17.000 зр. и краєва Рада шкôльна зажадала вôдъ Выдѣлу краєвого додаткового кредиту, бо ся сума не була вставлена Соймомъ до сего рôчного буджету. Выплата за часъ, вôдъ 1 сѣчня с. р. наступить зъ долины.

— **Страшный жартъ.** Въ Рогатинѣ коло хмѣлярнѣ лишивъ бувъ хмеляръ Цѣхоцкій набиту стрѣльбу, знявши, якъ каже, найперше капслю зъ коминка. Иванъ Савицкій, робôтникъ, прийшовши въ кôлька хвиль, пôднявъ стрѣльбу и почавъ жартомъ мѣряти до другого робôтника Гриня Гарасимова. Гринь що лишь хотѣвъ остеречи єго, давши знакъ, щобы не жартувавъ изъ страшнымъ оружіємъ — упавъ на землю трупомъ — а зъ чола лише тепла кровъ сплыла. Гарасимôвъ полишивъ двоє дѣтей и вдову въ роспуцѣ и старенького батька, котрого бувъ одинокою пôдпорою на склонѣ житя. Чия вина, чи Цѣхоцкого, що лишивъ стрѣльбу, чи Савіцкого — судъ розсудить, тымчасомъ зарядъ дôбръ хоче выстаратись у гр. Красиньского сталу спомогу для нещаснои родины.

— **Згубила ся дѣвчина,** 12-лѣтна школярка, Катерина Цапъ, котра ще 15 липня выѣхала зô Львова до Угрынова, а доси ще тамъ не приѣхала.

— **Народнй павуки.** Правдивый павукъ стававъ оногды передъ судомъ въ Самборѣ. Берко Шпіннеръ (по руски справдѣ Павукъ) властительности зъ Журавна, гандляръ коней рôжными штучками пустивъ зъ торбами заможного колись ґосподаря Мацька Войтѣховского, зъ Облазничъ выциганивши вôдъ него и єго дочки замужнои за Иванюкомъ ґрунтъ и хату. Хочь розправа выказала богато рôжныхъ зловчинковъ Шпіннери то судѣ присяглй увôльнили єго вôдъ вины. Инакше вышовъ лихварь Абішь Шрайберъ зъ Турки, котрый позичавъ гропѣ, на 25 проц. Самбôрскій судъ засудивъ єго за тоту штуку на 4 мѣсяцѣ вязницѣ и 100 зр. коштôвъ судовыхъ.

— **Въ Солотвинѣ** прибула въ тамошнôмъ гôрскôмъ потоцѣ въ ночи дня 18 с. м. вода такъ сильно, що всѣ домы стоячй надъ потокомъ знайшлись наразъ до половины въ водѣ. Можна собѣ представити, якій переполохъ наставъ межи людьми, коли въ ночи середъ сну заскочила ихъ така несподѣванка. Люде ратувались на печѣ та поды и такъ пересидѣли ажь до рана побоюючись кождои хвилѣ, що вода понесе ихъ вразъ зъ хатою. На Быстрици зôрвала вода мôстъ.

ѣхали, були въ великôмъ мѣстѣ, а въ тôмъ мѣстѣ середъ людского гамору почули несподѣвано, що имъ ще самôтнѣйше и страшнѣйше, нѣжь якъ було на корабли.

Комісарь не надходивъ. Що робити, якъ зовсѣмъ не прийде, якъ нѣмець ихъ звѣвъ?

Затремтѣли зъ тревоги на таку гадку бѣднй хлопскй серця. Що почати? Попросту, згинуть.

А тымчасомъ вѣтеръ дувъ скрôзь ихъ одѣжь, а дощь мочивъ ихъ.

— Марисю, чи не зимно тобѣ?

— Та-же зимно, — вôдповѣла дѣвчина.

Мѣскй годинники выбили ще одну годину. На дворѣ вже смеркало. Рухъ въ пристани устававъ. На улицяхъ запалено лѣхтарнѣ; море рясного свѣтла заяснѣло въ цѣлôмъ мѣстѣ. Робôтники зъ пристани спѣвали захриплыми голосами пѣсню: „*Янкі Дудлі*“ и йшли бôльшими або меншими громадами до мѣста. Помалу зробилось на бульварку зовсѣмъ пусто. Митничій будынокъ замкнено.

А они стояли и ждали на комісаря.

(Дальше буде.)

Всячина.

— **Кôлько труду вымагає одна нôчь балева?** Газета „Turist“ обчисляє, що одна дама, котра на балю черезъ одну нôчь танцює всѣ теперь уживанй танцѣ, робить, рахуючи на кроки дорогу 30 кільометрôвъ и до того ще на пальцяхъ та въ дуже обтислôмъ корсетѣ. Колибъ такôй дамѣ прийшлось на день зробити 30 кільометрôвъ, то она сказалабъ певно, що вже згине.

— **Бочки зъ паперу.** Сильно спресованого (компромінованого) паперу уживано вже давнѣйше до выроблюваня колесъ до возôвъ, на даховки и т. д. а теперь зроблено въ Америцѣ пробу выробляти зъ него бочки на пиво и показало ся, що они не лишь не гôршй вôдъ бочокъ дубовыхъ, але пôдъ декотрыми взглядами мають бути навѣть ще лѣпшй вôдъ нихъ. Бочки тй выробляє якійсь фабрикантъ въ Ню-Йорку. Вôнъ робить паперовый чиръ зъ якоись волокнистои травы, котрои доси въ промыслѣ ще не уживано а котра росте масами межи Джерзі-Сіті а Нюйоркъ. Другій промысловець выдумавъ знову машину, котра потребує до обслуги двохъ людей и выробляє зъ того паперового чиру 600 бочѣвокъ на день. Коли бочѣвки вже готовй, потягаєсь ихъ покостомъ, котрый якъ высхне, надає имъ такій выглядъ, якъ колибъ они були зъ порцеляны. Той покôстъ має ще и то свойство, що недопускає гнили. Бочѣвки тй дають ся легко вымывати и не загнивають такъ скоро якъ деревлянй.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

22 липня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·50 10·30	9·25 10·—	8·90 9.85	9·50 10·50
Жито	7·——7·50	6·50—7·20	6·20—7·05	7·——7·65
Ячмѣнь	7·——7·30	6·— 10·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·— 8·—	7·——7·35	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	18·—19·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Подяка.

Смерть непощадна выдерла менѣ 14 с. м. мужа и друга, а дрôбненькимъ дѣтямъ найлѣпшого батька! Въ тôмъ тяженькôмъ горю единою розрадою були для мене и моихъ дѣточокъ щира помôчь, якои я дôзнала вôдъ людей чужихъ и далекихъ, а въ моѣй розпуцѣ такъ менѣ близькихъ. Тожь на сѣмъ мѣсци прошу приняти мою найщирѣйшу подяку, котру складаю найперше Вп. панѣ Окуневскôй за щиру розраду въ слабости покôйника и помôчь въ послѣднôй прислузѣ; дальше Вп. оо. Окуневскому, Сабатови, Добряньскому и Маньковскому за труды въ похороннôмъ обрядѣ и нагробнй та прощальнй бесѣды; Вп. п. инспекторови окр. шк., тоже Вп. пп. Товаришамъ, прибувшимъ и зъ дальшихъ сторôнъ на той сумный обрядъ; Честнымъ громадянамъ, що численнымъ удѣломъ зъ дѣточками незабули почтити память и заслуги небôжчика, а въ кôнци и Ты мила родино прийми мою подяку за щиру опѣку и любовь братню: Всѣмъ Вамъ нехай Богъ платить, бо я не въ силѣ выразити для Васъ мою и дѣточокъ моихъ вдячнôсть!

Яворôвъ коло Косова 17 липня 1891.

Климентина зъ Цурковскихъ Колцунякова.

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 червня 1891).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Орлова (на Ясло-Ряшѣвъ вôдъ 1 липня до 31 серпня		8·12		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіславова	8·—	2·—		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова		6·53		
Зъ Сухои, Хирова, Хусятина, Станіславова и Стрыя.		3·42		
Зъ Сухои, Хирова и Стрыя.		7·54		
Зъ Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		9·02		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		12·19		
Зъ Сокаля и Белзця				4·22
Зъ Жовкви				6·45
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22		10·15	11·05
До Зимноводы-Рудна			4·25	
До Орлова (на Ряшѣвъ-Ясло вôдъ 1 липня до 31 серпня		6·16		
До Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина	9.16	10·24		
До Станіславова, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		8·55		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіславова		10·55		
До Стрыя, Станіславова, Гусятына, Лавочного, Пешту, Хирова и Стружа		6·20		
До Белзця и Сокаля				9·25
До Жовкви				7·49

Примѣтка: Годины пôдчеркненй лінійкою означаютъ часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 22 липня. По причинѣ торжества на споминъ битви пôдъ Лисою дôставъ командантъ маринарки Стернекъ множество привѣтныхъ телеґрамъ вôдъ поодинокихъ особъ товариствъ и громадъ на згаданôмъ островѣ.

Римъ 22 липня. Наслѣдникъ престола выѣхавъ вчера передъ полуднемъ до Лондону.

Цетинє 22 липня. Правительство чорногорскє застановило пароходу плавбу на скодарскôмъ озерѣ и постановило зажадати вôдъ Порты вôдшкодованя.

Бѣлградъ 22 липня. Россійскій посолъ Персіяні и аташе войсковый Тавбе, выѣхали на приказъ россійского правительства разомъ зъ королемъ Александромъ до Россіи.

Краґуєвацъ 22 липня. Робôтники въ тутешнôмъ арсеналѣ застановили зо всѣмъ роботу, по причинѣ довшого вже невыплачуваня имъ платнѣ. Предпринято войсковй мѣры осторожности, хочь робôтники держать ся зовсѣмъ спокôйно.

Томсое 22 липня. Цѣсарь нѣмецкій выѣхавъ вчера рано просто до пôвнôчного пригôрка.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає **Контора Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменити средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **Вода анатеринова,** настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а также **забеспечує** ясла передъ всѣми **слабостями.**

Маю честь завѣдомити, що въ моихъ

СКЛАДАХЪ МАТЕРІЯЛÔВЪ БУДÔВЛЯНЫХЪ

и фабрицѣ выробôвъ бетоновыхъ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 16. — Тельефонъ ч. 180. — въ Перемышли ул. Мицкевича ч. 249 напротивъ готелю Viktoria, удержую слѣдуючи артикулы, котри доставляю по якъ найдоступнѣйшихъ цѣнахъ и условіяхъ.

Цементъ найславнѣйшои марки. — **Вапно** гидравлічне и скальне. — **Ґипсъ** мурарскій, навозовый, штукаторскій и алябастровый, печи кафлеви, пôдлоги, руры, рынны, жолобы и мушлѣ штайнґутови, тоже и цементови власного выробу, папу дахову, плыты ізоляційни, цеглы и плыты пекарски огнетревали, дрены и дахôвки, рôжни вôдливы зелѣзни будôвляни а именно: слупы, крокштины, балясы до сходôвъ и бальконôвъ, дверцѣ герметични до печей, руры спустови, слупы до лятарнь *и въ загалѣ всяки матеріялы входячи въ составъ будôвлѣ.*

Особенно звертаю увагу на пôдлоги штайнгутови для церквей и костелôвъ.

Зъ поважанемъ

І. Ржендовскій.

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

$3\frac{1}{2}$% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячи ся въ обѣзѣ

$4\frac{1}{2}$% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентовани почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормлени тымъ молокомъ не слабують на жадни слабости жолудкови або кишкови и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовой ч. 14 (побôчъ Центральнои Каварнѣ.

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить календаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылає

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надôсланьемъ 50 кр. а- в.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧИ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Гербата россійска.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачи до ужитку церковного и домового, ôдповѣдни на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарації, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Самовары Тульскіи.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій курацiйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ $\frac{3}{4}$ літров. по 2 зр. 60 кр.

Також поручає превосходне средство диетичне

КЕФИРЪ

правдивый, споряджений зъ грыбкôвъ кавкаскихъ.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає выпробовани и за скуточни узнани

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знамениті въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, также въ початкахъ хоробы радикально убиваючи бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, обявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всяки, хотьбы застарѣли зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Прошу адресовати **В. Виткевичъ,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.